

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

คณิง ฉาไชย, คำบรรยายวิชาปรัชญากฎหมาย บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์ -
มหาวิทยาลัย, พ.ศ. ๒๕๑๓, หน้า ๒๐ - ๓๐

จึก เศรษฐบุตร, ศาสตราจารย์. คำบรรยายกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีเมือง
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, พ.ศ. ๒๕๑๕, หน้า ๒๐

เนติบัณฑิตยสภา. บทบัญญัติ เล่ม ๒๓, พ.ศ. ๒๕๐๘

ฟาร์เรน, ชาลส์โอดิเวอร์. ประชาธิปไตยแอดแลนติก แปลจาก Atlantic
Democracy, โดยนายเสนต์ จามริก : สภาวิจัยแห่งชาติจักแปลและพิมพ์,
พ.ศ. ๒๕๑๒, หน้า ๒๒๑ - ๒๓๖

ดูช เปรุนาวิน, ศาสตราจารย์. กฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีเมือง คำสอน
ชั้นปริญญาตรี, พิมพ์ครั้งที่ ๑, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, พ.ศ. ๒๕๐๖

หยุด แสงอุทัย, ศาสตราจารย์. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป คณะนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, พ.ศ. ๒๕๑๒, หน้า ๑๗๖ - ๑๗๘

๑๓๑.

ภาษาอังกฤษ

Asamoah, Obed Y. The Legal Significance of the Declaration of the General Assembly of the United Nations. The Hague, Martinus Nijhoff, 1966

Brierly, J.L. The Law of Nations. 5th ed. Oxford, the Clarendon Press (1955)

Cranston, Maurice. Human Rights To-Day. Indian Committee for Cultural Freedom, 1966, pp. 7 - 17

Chaffee, Zechariah Jr. Document on Fundamental Human Rights. Harvard University Press, 1954, Pamphlet I

Drost, Pieter N. Human Rights As Legal Rights. Second Edition, 1965, pp. 14 - 55

d'Entreves, A.P. Natural Law. Hutchinson University Library, London, pp. 48 - 62

Directorate of Information, Council of Europe.

- The Council of Europe
- Report of the Council of Europe to the International Conference on Human Rights, 1968
- The European Convention on Human Rights

- Man in a European Society
- Collection of decision of the Commission on Human Rights

Fenwick, Charles G. International Law. Third edition Rev.& enl.
New York, Appleton - Century - Crofts, 1952

Goodrich, Leyland M. The United Nations. Published under the
auspices of the London Institute of World Affairs, 1960,
pp. 250 - 260

Holcome, Arthur N. Human Rights in the Modern World. New York
University Press, 1948

Humphrey, John P. The UN. Charter and the Universal Declaration
of Human Rights. The International Protection of Human
Rights, edited by Evan Luard, pp. 53 - 55

Higgins, Rosalyn. The Development of International Law through
the Political Organs of the United Nations. London,
Oxford University Press, 1963

Kelsen, Hans. Principles of International Law. Second edition,
Revised and edited by Robert W. Tucker, pp. 226 - 242

Lauterpacht, Sir Hersch.

International Law and Human Rights. 1950

Oppenheim's International Law. Vol. I (Peace), Seventh
edition

Luard, Evan. The Origins of International Concern Over Human
Rights. The International Protection of Human Rights,
edited by Evan Luard

O'Connell, D.P. International Law. London, Stevens, 1965,
pp. 816 - 835

Paton, George W. Jurisprudence. Oxford University Press,
1964, p. 103

Pascal, Crisolito. Introduction to Legal Philosophy. 1959
edition, pp. 11 - 56

Stone, Julius. The Province And Function of Law, Third
Printing, Harvard University Press, 1961, pp. 215 - 237

United Nations Office of Public Information. Objective:
Justice. Special issue on Apartheid, Vol. 2, No. 1,
January, 1970.

บรรณานุกรมภาษาไทย

ศีกฤทธิ ปราโมช, ม.ร.ว. สงครามนิว ประมวลจากรายการเพื่อนอนทางวิทยุ,
สำนักพิมพ์บรรณสารจัดพิมพ์, พ.ศ. ๒๕๑๑

คณะกรรมการนิสิตศาสตร์สากล. คำให้การจากธิเบต แปลโดยนายณรงค์ เกตุทัต,
สำนักพิมพ์สมาคมสังคมนิสิตแห่งประเทศไทยจัดพิมพ์

ชานินทร์ กรัยวิเชียร. "บทบรรณาธิการ", บทแปลพิเศษ เล่ม ๒๐, พ.ศ. ๒๕๐๕
หน้า ๗๖๖ - ๗๖๗

เบ็คเคอร์, คาร์ลแฮด. ประชาธิปไตยสมัยปัจจุบัน แปลจาก Modern Democracy
โดย นายเกษชาติ วงศ์โกมลเศรษฐ์, พิมพ์ครั้งที่สอง, สภาวิจัยแห่งชาติจัดแปล
และพิมพ์, พ.ศ. ๒๕๑๓

สัญญา ธรรมศักดิ์, และชานินทร์ กรัยวิเชียร. บทบาทของกฎหมายลักษณะอาญาใน
การคุ้มครองสิทธิมนุษยชน วัตถุประสงค์และขอบเขตแห่งสภาพบังคับทางอาญา,
รายงานการร่วมประชุมสัมมนาของสหประชาชาติ ณ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น
ระหว่างวันที่ ๑๐ ถึง ๒๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๐๓, กระทรวงยุติธรรมจัดพิมพ์

ภาษาอังกฤษ

Denning, Sir Alfred. Freedom Under The Law. London, Stevens
& Sons Limited, 1949

International Commission of Jurists.

The Rule of Law and Human Rights. Principles and
Definitions, Geneva, 1966 ✓

The Question of Tibet and the Rule of Law. Geneva, 1959

Revertson, A.H. The Council of Europe. Second edition, 1961

United Nations. Year Book on Human Rights. 1966 ✓

ภาคผนวก

ผนวก ก.

ปฏิญญาแห่งสิทธิมนุษยชน *

และ

ของพลเมือง

เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ค.ศ. ๑๗๘๙

มาตรา ๑ มนุษย์ทุกคนกำเนิด และดำรงชีวิตอยู่โดยเสรี และมีความเสมอภาคในสิทธิทั้งหมด ความแตกต่างในทางสังคม(จะมีได้) ยอมรับหลักการสาธารณะประโยชน์แต่เพียงอย่างเดียว

มาตรา ๒ วัตถุประสงค์แห่งสมาคมของพลเมืองทั้งหมด คือ การสร้างไว้ซึ่งสิทธิแห่งมนุษยชนอันได้มาโดยธรรมชาติ และไม่อาจริบถอนได้แม้โดยกฎหมาย สิทธิเหล่านี้ได้แก่ เสรีภาพทรัพย์สิน ความปลอดภัย และการต่อต้านการกดขี่ข่มเหง

มาตรา ๓ ประชาชาติ เป็นที่มาสำคัญแห่งอำนาจอธิปไตยทั้งหมด กลุ่มบุคคลหรือเอกชนโดยไม่มีอำนาจซึ่งมีได้เกิดจากอำนาจอธิปไตยโดยตรงมีได้

มาตรา ๔ เสรีภาพประกอบด้วยอำนาจที่จะกระทำการสิ่งใดก็ได้โดยมิก่ออันตรายแก่ผู้อื่น ในทำนองเดียวกัน การใช้สิทธิโดยธรรมชาติของมนุษยชนทุกคนย่อมไม่มีขอบเขตจำกัด ยิ่งไปกว่าขอบเขตอันจำเป็นเพื่อให้มนุษยชนอื่นทุกคนได้ใช้สิทธิอย่างเดียวกันโดยเสรี และขอบเขตจำกัดเหล่านี้จะกำหนดขึ้นได้ก็แต่โดยกฎหมาย

มาตรา ๕ กฎหมายควรบัญญัติห้าม เฉพาะการกระทำที่เป็นภัยต่อประชาชน สิ่งใด

*

Declaration des Droits de l'Homme et du Citoyen

ที่กฎหมายมิได้บัญญัติห้ามไว้ ย่อมไม่ว่าที่จะถูกชักชวน ในทำนองเดียวกันบุคคลไม่ควร
ถูกบังคับให้กระทำการที่กฎหมายไม่พึงประสงค์ให้กระทำ

มาตรา ๖ กฎหมายคือการแสดงออกซึ่งความปรารถนาด้วยกัน พลเมืองทั้งมวล
ยอมมีสิทธิทำการร่วมกันเพื่อออกกฎหมายโดยตนเองหรือโดยทางผู้แทน ในการให้ความ
คุ้มครองก็ดี หรือการลงโทษก็ดี กฎหมายควรเป็นอย่างเดียวกันสำหรับใช้กับพลเมืองทุกคน
โดยที่พลเมืองทั้งมวลเสมอภาคตามกฎหมายยอมมีสิทธิที่จะได้รับเกียรติยศ ตำแหน่ง และ
การงานทั้งมวลโดยเท่าเทียมกันตามความสามารถ อันแตกต่างกัน โดยปราศจากความ
เหลื่อมล้ำ ยิ่งไปกว่าความดีและความปรีชาสามารถของตน

มาตรา ๗ บุคคลย่อมไม่ถูกกล่าวหา จับกุมหรือจำคุก เว้นแต่กรณีที่ถูกกฎหมายกำหนด
ไว้และต้องเป็นไปตามแบบซึ่งกฎหมายบัญญัติไว้ บุคคลทุกคนซึ่งร้องขอให้ส่งเสริมให้มี
คำเนิการตามหรือให้คำเนิการตามคำสั่งที่ออกโดยพลการ ควรถูกลงโทษ และพลเมือง
ทุกคนซึ่งถูกหมายเรียกหรือจับกุม โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมาย ควรยอมปฏิบัติตามโดย
ทันที และหากทำการต่อสู้ชักชวนย่อมมีความผิด

มาตรา ๘ กฎหมายควรลงโทษเท่าที่เห็นเป็นการจำเป็นอย่างยิ่ง และโดยซัดเซ่ง
เท่านั้น และบุคคลไม่ควรถูกลงโทษ นอกจากโดยอาศัยอำนาจกฎหมายซึ่งประกาศใช้ก่อน
การกระทำผิด และซึ่งนำมาใช้โดยชอบด้วยกฎหมาย

มาตรา ๙ บุคคลทุกคนยอมถือว่าบริสุทธิ์จนกว่าจะถูกพิพากษาว่ามีความผิดเมื่อใด
หากการจับกุมบุคคลไม้อาจหลีกเลี่ยงได้ การไขความรุนแรงทั้งมวลออกไปจากเท่าที่จำเป็น
แก่การให้คดีบุคคลนั้นแล้ว กฎหมายควรบัญญัติห้ามไว้

มาตรา ๑๐ บุคคลย่อมไม่ถูกรบกวนชักชวน เพราะเหตุแห่งความผิด แม้กระทั่ง
ความคิดเห็นในทางศาสนา หากการแสดงความเชื่อมั่นในความคิดเห็นเหล่านั้นไม่ก่อความ

ความสงบเรียบร้อยของประชาชนตามที่กฎหมายบัญญัติไว้

มาตรา ๑๑ การติดต่อดสื่อสารเกี่ยวกับแนวความคิด หรือความคิดเห็นโดยไม่มีขอบเขตจำกัดไว้ นั้น เป็นสิทธิแห่งมนุษยชนอันล้ำค่าอย่างหนึ่ง พลเมืองทุกคนอาจพูดเขียน และพิมพ์โฆษณาได้โดยเสรี แต่ต้องรับผิดชอบการโฆษณาเสรีภาพนี้โดยมิชอบตามกรณีตามกฎหมายบัญญัติไว้

มาตรา ๑๒ กำลัง (ทหารและตำรวจ) ของประชาชนมีความจำเป็นเพื่อให้ความมั่นคงแก่สิทธิของมนุษยชนและของพลเมืองทั้งหมด กำลังนี้ตั้งขึ้นเพื่อประโยชน์แก่ชุมชนมิใช่เพื่อประโยชน์เฉพาะบุคคลที่ใคร่กับความไว้วางใจใหม่กำลังนั้น

มาตรา ๑๓ การบริจากรวมกันมีความจำเป็น เพื่อให้ความอุปถัมภ์แก่กำลังของประชาชนดังกล่าว และเพื่อปฏิบัติการใช้จ่ายค่านี้นของรัฐบาล การบริจากรวมกันควรแบ่งสรรไว้ในหมู่สมาชิกแห่งชุมชน ตามความสามารถโดยเท่าเทียมกัน

มาตรา ๑๔ พลเมืองทุกคนมีสิทธิ โดยตนเองหรือโดยผู้แทนที่จะมีเสียงโดยเสรีในการพิจารณากำหนดความจำเป็นแห่งการบริจาดของประชาชน การจัดสรร การบริจาด และจำนวนวิธีการคำนวณและระยะเวลา

มาตรา ๑๕ ชุมชนมีสิทธิที่จะเรียกร้องให้ตัวแทนทั้งหมดของชุมชน เสนอรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของตัวแทนเหล่านั้น

มาตรา ๑๖ ชุมชนซึ่งมีใ้บัญญัติความมั่นคงแห่งสิทธิ และการแบ่งแยกอำนาจไว้ ควรต้องมีรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๑๗ สิทธิในทรัพย์สินย่อมศักดิ์สิทธิ์และไม่อาจละเมิดได้ บุคคลจะถูกตัดสิทธินี้มิได้ เว้นแต่ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะโดยชัดแจ้ง ซึ่งจะต้องให้ค่ามาโดยชอบด้วยกฎหมายและโดยเงื่อนไขซึ่งคดีศาลาคณะแทนก่อนโดยยุติธรรม

ผนวก ข.

ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน

คำปรารภ

โดยที่การยอมรับนับถือเกียรติศักดิ์ประจำตัว และสิทธิเท่าเทียมกันและโอนมิได้ของ
บรรดาสมาชิกทั้งหลายแห่งครอบครัวมนุษยเป็นหลักรวมกัน เหตุแห่งอิสรภาพ ความยุติธรรม และ
สันติภาพในโลก

โดยที่การไม่เอาผิดและการเหยียดหยามต่อสิทธิมนุษยชน ยังผลให้มีการกระทำอัน
ป่าเถื่อนซึ่งเป็นการละเมิดโมฆธรรมของมนุษยชาติอย่างร้ายแรงและได้มีการประกาศว่า
พันธานสูงสุดของสามัญชนได้แก่ความต้องการให้มนุษยมีชีวิตอยู่ในโลกด้วยอิสรภาพในการพูด
และความเชื่อถือ และอิสรภาพพ้นจากความหวาดกลัวและความต้องการ

โดยที่เป็นการจำเป็นอย่างยิ่งที่สิทธิมนุษยชนควรได้รับความคุ้มครองโดยหลักบังคับ
ของกฎหมาย ถ้าไม่ประสงค์จะให้คนตกอยู่ในบังคับให้พ้นจากกบฏขัดขืนต่อพระราชและ
การก่อกบฏเป็นวิถีทางสุดท้าย

โดยที่เป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะส่งเสริมวิวัฒนาการแห่งสัมพันธไมตรีระหว่าง
นานาชาติ

โดยที่ประชากรแห่งสหประชาชาติได้ยืนยันไว้ในกฎบัตรถึงความเชื่อมั่นในสิทธิ-
มนุษยชนอันเป็นหลักรวมกันในเกียรติศักดิ์และคุณค่าของมนุษย และในสิทธิเท่าเทียมกันของบรรดา
ชายและหญิง และโดยที่ตกลงใจที่จะส่งเสริมความก้าวหน้าทางสังคมและมาตรฐานแห่งชีวิตที่
ดีขึ้นด้วยในอิสรภาพอันกว้างขวางยิ่งขึ้น

โดยที่รัฐสมาชิกต่างปฏิญาณจะให้การดูแลซึ่งการส่งเสริมการเคารพ และการปฏิบัติ
ตามทั่วสากลต่อสิทธิมนุษยชนและอิสรภาพหลักรวมกัน โดยร่วมมือกับสหประชาชาติ

โดยที่ความเข้าใจร่วมกันในสิทธิและอิสรภาพเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อให้
ปฏิญานี้สำเร็จผลเต็มบริบูรณ์

ฉะนั้น บัดนี้ สมัชชาจึงประกาศว่า :-

ปฏิญานี้กล่าวด้วยสิทธิมนุษยชนนี้ เป็นมาตรฐานร่วมกันแห่งความเสรีสำหรับ
บรรดาประชากรและประชาชาติทั้งหลาย เพื่อจุดหมายปลายทางที่ว่า เอกชนทุกคนและ
องค์การของสังคมทุกองค์การ โดยการรำลึกถึงปฏิญานี้เป็นเนืองนิจ จะบากบั่นพยายาม
ด้วยการสอนและศึกษาในอันที่จะส่งเสริมการเคารพสิทธิและอิสรภาพเหล่านี้ และด้วย
มาตรการอันก้าวหน้าทั้งในประเทศและระหว่างประเทศในอันที่จะให้มีการยอมรับนับถือและ
การปฏิบัติตามโดยสากลและอย่างเป็นผลจริงจัง ทั้งในบรรดาประชาชนของรัฐสมาชิกด้วย
กันเอง และในบรรดาประชาชนของดินแดนที่อยู่ใต้อำนาจของรัฐนั้น ๆ

ข้อ ๑ มนุษย์ทั้งหลายเกิดมามีอิสระและเสมอภาคกันในเกียรติศักดิ์และสิทธิ ต่างมี
เหตุผลและมีโนธรรม และควรปฏิบัติต่อกันด้วยเจตนารมณ์แห่งภราดรภาพ

ข้อ ๒(๑) ทุกคนย่อมมีสิทธิและอิสรภาพบรรดาที่กำหนดไว้ในปฏิญานี้ โดยปราศ-
จากความแตกต่างไม่ว่าชนชาติใด ๆ ดังเช่น เชื้อชาติ ผิว เพศ ภาษา ศาสนา ความคิดเห็น
ทางการเมืองหรือทางอื่น เผ่าพันธุ์แห่งชาติหรือสังคม ทรัพย์สิน กำเนิด หรือสถานะอื่น ๆ

(๒) อนึ่งจะไม่มี ความแตกต่างใด ๆ ตามมูลฐานแห่งสถานะทางการเมือง ทาง
การศาล หรือทางการเมืองระหว่างประเทศของประเทศหรือดินแดนที่บุคคลสังกัด ไม่ว่าดินแดนนี้
จะเป็นเอกราชอยู่ในความพิทักษ์มิได้ปกครองตนเอง หรืออยู่ภายใต้การจำกัดอธิปไตยใด ๆ
ทั้งสิ้น

ข้อ ๓ ทุกคนมีสิทธิในการดำรงชีวิต เสรีภาพ และความมั่นคงแห่งตัวตน

ข้อ ๔ บุคคลใด ๆ จะถูกยึดเป็นทาส หรือต้องภาระจำยอมมิได้โดยความเป็นทาส
และการค้าทาสเป็นห้ามขาดทุกรูป

ข้อ ๕ บุคคลใด ๆ จะถูกทรมานหรือไต่ถามปฏิบัติ หรือการลงโทษที่โหดร้ายผิด
มนุษยธรรมหรือคำข่าโม้ไม่ได้

ข้อ ๖ ทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการยอมรับนับถือว่าเป็นบุคคลตามกฎหมายทุกหนแห่ง

ข้อ ๗ ทุกคนเสมอกันตามกฎหมายและมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองของกฎหมาย
เท่าเทียมกัน โดยปราศจากการเลือกปฏิบัติใด ๆ ทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองเท่า
เทียมกันจากการเลือกปฏิบัติใด ๆ อันเป็นการล่วงละเมิดสิทธิมนุษยชน และจากการขู่ให้เกิด
การเลือกปฏิบัติดังกล่าว

ข้อ ๘ ทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับบำนาญอันเป็นผลจริงจังกจากศาลที่มีอำนาจแห่งชาติต่อ
การกระทำอันละเมิดสิทธิหลักมูล ซึ่งตนได้รับตามรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย

ข้อ ๙ บุคคลใดจะถูกจับกุม กักขัง หรือเนรเทศไปทางถิ่นโดยพลการไม่ได้

ข้อ ๑๐ ทุกคนมีสิทธิโดยเสมอภาคเต็มที่ในอันที่จะได้รับการพิจารณาที่เป็นธรรมและ
เปิดเผยจากศาลที่อิสระและเที่ยงธรรมในการกำหนดสิทธิและหน้าที่ของตนและการกระทำผิด
อาชญาใด ๆ ที่ตนถูกกล่าวหา

ข้อ ๑๑(๑) ทุกคนที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางอาญา มีสิทธิที่จะได้รับการสันนิษฐาน
ไว้ก่อนว่าบริสุทธิ์จนกว่าจะพิสูจน์ได้ว่ามีผิดตามกฎหมายในการพิจารณาเปิดเผย ซึ่งตนได้รับ
หลักประกันบรรดาที่จำเป็นสำหรับการต่อสู้คดี

(๒) จะถือบุคคลใด ๆ ว่ามีความผิดทางอาญาเนื่องด้วยการกระทำหรือ
ละเว้นใด ๆ อันมิได้จัดเป็นความผิดทางอาญาตามกฎหมายแห่งชาติหรือกฎหมายระหว่าง
ประเทศ ในขณะที่กระทำการนั้นขึ้นไม่ได้ และจะลงโทษอันหนักกว่าที่ไซ้ช้อยู่ในขณะที่ได้
กระทำความผิดทางอาญานั้นไม่ได้

ข้อ ๑๒ บุคคลใด ๆ จะถูกแทรกสอดโดยพลการในความเป็นอยู่ส่วนตัวในครอบครัว
ในเคหสถานหรือในการสื่อสาร หรือจะถูกลบล้างในเกียรติยศและชื่อเสียงไม่ได้ ทุกคนมีสิทธิ
ที่จะได้รับความคุ้มครองของกฎหมายต่อการแทรกสอดหรือการลบล้างดังกล่าว

ขอ ๑๓(๑) ทุกคนมีสิทธิในอิสรภาพแห่งการเคลื่อนไหวและสถานที่ที่อยู่ภายในเขตของ
แต่ละรัฐ

(๒) ทุกคนมีสิทธิที่จะออกจากประเทศใด ๆ ไป รวมทั้งประเทศของตนด้วย
และที่จะกลับยังประเทศตน

ขอ ๑๔(๑) ทุกคนมีสิทธิที่จะแสวงหา และที่จะได้อาศัยพำนักในประเทศอื่นเพื่อลี้ภัย
จากการ ปรหัทประหาร

(๒) จะอ้างสิทธินี้ไม่ได้ ในกรณีที่มีการดำเนินคดีสืบเนื่องอย่างแท้จริงมาจาก
ความผิดที่ไม่ใช่ทางการ เมืองหรือจากการกระทำอันขัดต่อกฎประสังคมและหลักการของสห-
ประชาชาติ

ขอ ๑๕(๑) ทุกคนมีสิทธิในการถือสัญชาติหนึ่ง

(๒) บุคคลใด ๆ จะถูกตัดสัญชาติของตนโดยพลการ หรือถูกปฏิเสธที่จะ
เปลี่ยนสัญชาติไม่ได้

ขอ ๑๖(๑) ชายและหญิงที่มีอายุเต็มบริบูรณ์แล้วมีสิทธิที่จะทำการสมรสและจะก่อตั้ง
ครอบครัว โดยปราศจากการจำกัดใด ๆ อันเนื่องมาจากเชื้อชาติ สัญชาติ หรือศาสนา ทางมี
สิทธิเท่าเทียมกันในการสมรส ระหว่างการสมรสและในการขาดจากการสมรส

(๒) การสมรสจะกระทำกันก็แต่ด้วยความยินยอมโดยอิสระและเต็มที่ของผู้
ที่เจตนาจะเป็นคู่สมรส

(๓) ครอบครัวเป็นหน่วยธรรมชาติ และหลักมูลของสังคม และมีสิทธิที่จะได้
รับความคุ้มครองจากสังคมและรัฐ

ขอ ๑๗(๑) ทุกคนมีสิทธิที่จะเป็นเจ้าของทรัพย์สินโดยลำพังตนเอง เช่นเดียวกับโดย
ร่วมกับผู้อื่น

(๒) บุคคลใด ๆ จะถูกริบทรัพย์สินโดยพลการไม่ได้

ข้อ ๑๘ ทุกคนมีสิทธิในอิสรภาพแห่งความคิดโนธรรมและศาสนาสิทธินี้รวมถึงอิสรภาพในการ เปลี่ยนศาสนาหรือความเชื่อถือ และอิสรภาพในการที่จะประกาศศาสนาหรือความเชื่อถือของตนโดยการสอน การปฏิบัติ การตั้งการบูชาและการประกอบพิธีกรรมไม่ว่าจะโดยลำพังตนเองหรือในประชาคมร่วมกับผู้อื่น และเป็นการสาธารณะหรือส่วนบุคคล

ข้อ ๑๙ ทุกคนมีสิทธิในอิสรภาพแห่งความเห็นและการแสดงออก สิทธินี้รวมถึงอิสรภาพในการที่จะถือเอาความเห็นโดยปราศจากการแทรกสอดและที่จะแสวงหา รับ และแจกจ่ายข่าวสารและความคิดเห็นไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ และโดยไมคำนึงถึงเขตแดน

ข้อ ๒๐(๑) ทุกคนมีสิทธิในอิสรภาพแห่งการรวมประชุมและการตั้งสมาคมโดยสันติ

(๒) บุคคลใด ๆ จะถูกบังคับให้ตั้งกสมาคมหนึ่งสมาคมใดไม่ได้

ข้อ ๒๑(๑) ทุกคนมีสิทธิที่จะมีส่วนในรัฐบาลของตน จะเป็นโดยตรงหรือโดยผ่านทางตัวแทนซึ่งได้เลือกตั้งโดยอิสระ

(๒) ทุกคนมีสิทธิที่จะเข้าถึงบริการสาธารณะในประเทศของตนโดยเสมอภาค

(๓) เจตน์จำนงของประชาชนจะต่องเป็นมูลฐานแห่งอำนาจของรัฐบาล

เจตน์จำนงนี้จะตองแสดงออกทางการ เลือกตั้งตามกำหนดเวลาและอย่างแท้จริง ซึ่งอาศัยการออกเสียงโดยทั่วไปและเสมอภาค และการลงคะแนนลับ หรือวิธีการลงคะแนนโดยอิสระอย่างอื่นทำนองเดียวกัน

ข้อ ๒๒ ทุกคน ในฐานะที่เป็นสมาชิกของสังคม มีสิทธิในความมั่นคงทางสังคมและมีสิทธิในการ บรรลุถึงซึ่งสิทธิทางเศรษฐกิจ ทางสังคม และทางวัฒนธรรม อันจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับเกียรติศักดิ์ของตน และการพัฒนาบุคลิกภาพของตนอย่างอิสระ ทั้งนี้โดยความเพียรพยายามแห่งชาติ และโดยร่วมมือระหว่างประเทศ และตามระบอบการแยกทรัพยากรของแต่ละรัฐ

ข้อ ๒๓(๑) ทุกคนมีสิทธิในการทำงาน ในการเลือกงานโดยอิสระ ในเงื่อนไขอัน
ยุติธรรมและเป็นประโยชน์แห่งการทำงาน และในการคุ้มครองต่อการว่างงาน

(๒) ทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับเงินค่าจ้างเท่าเทียมกัน สำหรับงานเท่าเทียมกัน
โดยปราศจากการเลือกปฏิบัติใด ๆ

(๓) ทุกคนที่ทำงานมีสิทธิที่จะได้รับเงินจ้างที่ยุติธรรมและเป็นประโยชน์ที่จะให้
ประกันแก่ตนเองและครอบครัวแห่งตน ซึ่งความเป็นอยู่นั้นควรแก่เกียรติศักดิ์ของมนุษย์ และ
ถ้าจำเป็นก็จะต้องได้รับวิถีทางคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ เพิ่มเติมด้วย

(๔) ทุกคนมีสิทธิที่จะจัดตั้ง และที่จะเข้าร่วมสหพันธ์กรรมกร เพื่อคุ้มครอง
ผลประโยชน์ของตน

ข้อ ๒๔ ทุกคนมีสิทธิในการพักผ่อนและเวลาว่าง รวมทั้งการจำกัดเวลาทำงานตาม
สมควร และวันหยุดงานเป็นครั้งคราวโดยได้รับเงินจ้าง

ข้อ ๒๕(๑) ทุกคนมีสิทธิในมาตรฐานการครองชีพอันเพียงพอสำหรับสุขภาพและความ
เป็นอยู่ดีของตนและครอบครัว รวมทั้งอาหาร เครื่องนุ่งห่มที่อยู่อาศัย และการดูแลสุขภาพทาง
แพทย์ และบริการสังคมที่จำเป็นและมีสิทธิในความมั่นคงยามว่างงาน เจ็บป่วยพิการ
เป็นหมาย ว่างงาน หรือขาดอาชีพอื่นในพฤติการณ์ที่นอกเหนืออำนาจของตน

(๒) มารดาและเด็กมีสิทธิที่จะรับการดูแลสุขภาพและการช่วยเหลือเป็นพิเศษ
เด็กทั้งปวงไม่ว่าจะเกิดในหรือนอกสมรส จะต้องได้รับการคุ้มครองทางสังคมเช่นเดียวกัน

ข้อ ๒๖(๑) ทุกคนมีสิทธิในการศึกษา การศึกษาจะต้องให้เปล่าอย่างน้อยในชั้น
ประถมศึกษาและการศึกษาขั้นต้น การประถมศึกษาจะต้องเป็นการบังคับ การศึกษาทาง
เทคนิคและวิชาชีพจะต้องเป็นอันเปิดโดยทั่วไป และการศึกษาชั้นสูงขึ้นไปก็จะต้องเป็นอัน
เปิดสำหรับทุกคนเข้าได้ถึงโดยเสมอภาคตามมาตรฐานแห่งคุณวุฒิ

(๒) การศึกษาจะได้จักไปในทางพัฒนาบุคลิกภาพของมนุษย์อย่างเต็มที่และยังความเคารพต่อสิทธิมนุษยชนและอิสรภาพหลักมูลใหม่คงแข็งแรง จะต้องส่งเสริมความเข้าใจ ชนคิธรรม และมีศรัทธา ระหว่างบรรดาประชาชาติ กลุ่มเชื้อชาติ และจะต้องส่งเสริมกิจกรรมของสหประชาชาติ เพื่อการขจัดไว้ซึ่งสันติภาพ

(๓) บิคามารคา มีสิทธิเบื้องต้นที่จะเลือกชนิดของการศึกษาอันจะให้แก่บุตรของตน

ข้อ ๒๓(๑) ทุกคนมีสิทธิที่จะเข้าร่วมในชีวิตทางวัฒนธรรมของประชาคมโดยอิสระที่จะบันเทิงใจในศิลปและที่จะมีส่วนในความรุดหน้า และคุณประโยชน์ทางวิทยาศาสตร์

(๒) ทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองผลประโยชน์ทางศีลธรรมและทางวัตถุอันเป็นผลจากประดิษฐกรรมใด ๆ ทางวิทยาศาสตร์ วรรณกรรมและศิลปกรรม ซึ่งตนเป็นผู้สร้าง

ข้อ ๒๔ ทุกคนมีสิทธิในระเบียบทางสังคมและระหว่างประเทศซึ่งจะเป็นทางให้สำเร็จผลเต็มที่ตามสิทธิและอิสรภาพทั้งกำหนดไว้ในปฏิญานี้

ข้อ ๒๕(๑) ทุกคนมีหน้าที่ต่อประชาคม ควบคู่การพัฒนาบุคลิกภาพของตนโดยอิสระและเต็มที่ จะกระทำใดก็ตามในประชาคมเท่านั้น

(๒) ในการใช้สิทธิและอิสรภาพแห่งตน ทุกคนตกอยู่ในบังคับของข้อจำกัดเพียงเท่าที่ใดกำหนดลงโดยกฎหมายเท่านั้น เพื่อประโยชน์ที่จะได้มาซึ่งการรับนับถือและเคารพสิทธิและอิสรภาพของผู้อื่นตามสมควร และที่จะเผชิญกับความเรียบร้อยของการอันเที่ยงธรรมของศีลธรรม ความสงบเรียบร้อยของประชาชน และสวัสดิการทั่วไปในสังคมประชาชาติไทย

(๓) สิทธิและเสรีภาพเหล่านี้จะใช้จำกัดต่อวัตถุประสงค์ และหลักการของสหประชาชาติไม่ว่าในกรณีใด ๆ

ข้อ ๓๐ ไม่มีโทษ ในกฎหมายนี้จะอนุมานว่าให้สิทธิใด ๆ แก่รัฐ หมู่คน หรือบุคคล ในอันที่จะดำเนินกิจกรรมใด ๆ หรือปฏิบัติการใด ๆ อันมุ่งต่อการทำลายสิทธิและอิสรภาพ ทั้งกำหนดไว้ ณ ที่นี้

UNANIM.

CONVENTION FOR THE PROTECTION
OF HUMAN RIGHTS
AND FUNDAMENTAL FREEDOMS

The Governments signatory hereto, being Members of the Council of Europe,
Considering the Universal Declaration of Human Rights proclaimed by the General Assembly of the United Nations of 10th December 1948,
Considering that this Declaration aims at securing the universal and effective recognition and observance of the Rights there in declared;
Considering that the aim of the Council of Europe is the achievement of greater unity between its Members and that one of the methods by which that aim is to be pursued is the maintenance and further realisation of Human Rights and Fundamental Freedoms;
Reaffirming their profound belief in those Fundamental Freedoms which are the foundation of justice and peace in the world and are best maintained on the one hand by an effective political democracy and on the other by a common understanding and observance of the Human Rights upon which they depend;

Being resolved, as the Governments of European countries which are likeminded and have a common heritage of political traditions, ideals, freedom and the rule of law to take the first steps for the collective enforcement of certain of the Rights stated in the Universal Declaration,

Have agreed as follows:

Article 1

The High Contracting Parties shall secure to everyone within their jurisdiction the rights and freedoms defined in Section 1 of this Convention.

SECTION 1

Article 2

1. Everyone's right to life shall be protected by law.

No one shall be deprived of his life intentionally save in the execution of a sentence of a court following his conviction of a crime for which this penalty is provided by law.

2. Deprivation of life shall not be regarded as inflicted in contravention of this Article when it results from the use of force which is no more than absolutely necessary:

(a) in defence of any person from unlawful violence;

(b) in order to effect a lawful arrest or to prevent the escape of a person lawfully detained;

(c) in action lawfully taken for the purpose of quelling a riot or insurrection.

Article 3

No one shall be subjected to torture or to inhuman or degrading treatment or punishment.

Article 4

1. No one shall be held in slavery or servitude.
2. No one shall be required to perform forced or compulsory labour.
3. For the purpose of this Article the term "forced or compulsory labour" shall not include:
 - (a) any work required to be done in the ordinary course of detention imposed according to the provisions of Article 5 of this Convention or during conditional release from such detention;
 - (b) any service of a military character or, in case of conscientious objectors in countries where they are recognised, service exacted instead of compulsory military service;
 - (c) any service exacted in case of an emergency or calamity threatening the life or well-being of the community;
 - (d) any work or service which forms part of normal civic obligations.

Article 5

1. Everyone has the right to liberty and security of person.

No one shall be deprived of his liberty save in the following cases and in accordance with a procedure prescribed by law;

(a) the lawful detention of a person after conviction by a competent court;

(b) the lawful arrest or detention of a person for non-compliance with the lawful order of a court or in order to secure the fulfilment of any obligation prescribed by law;

(c) the lawful arrest or detention of a person effected for the purpose of bringing him before the competent legal authority on reasonable suspicion of having committed an offence or when it is reasonably considered necessary to prevent his committing an offence or fleeing after having done so;

(d) the detention of a minor by lawful order for the purpose of educational supervision or his lawful detention for the purpose of bringing him before the competent legal authority;

(e) the lawful detention of persons for the prevention of the spreading of infectious diseases, of persons of unsound mind, alcoholics or drug addicts or vagrants;

(f) the lawful arrest or detention of a person to prevent his effecting an unauthorised entry into the country or of a person against whom action is being taken with a view to deportation or extradition.

2. Everyone who is arrested shall be informed promptly, in a language which he understands, of the reasons for his arrest and of any charge against him.

3. Everyone arrested or detained in accordance with the provisions of paragraph 1 (c) of this Article shall be brought promptly before a judge or other officer authorised by law to exercise judicial power and shall be entitled to trial within a reasonable time or to release pending trial. Release may be conditioned by guarantees to appear for trial.

4. Everyone who is deprived of his liberty by arrest or detention shall be entitled to take proceedings by which the lawfulness of his detention shall be decided speedily by a court and his release ordered if the detention is not lawful.

5. Everyone who has been the victim of arrest or detention in contravention of the provisions of this Article shall have an enforceable right to compensation.

Article 6

1. In the determination of his civil rights and obligations

(d) to examine or have examined witnesses against him
behalf obtain the attendance and examination of witnesses on
his behalf under the same conditions as witnesses against him;

(e) to have the free assistance of an interpreter if he
cannot understand or speak the language use in court.

Article 7

1. No one shall be held guilty of any criminal offence
on account of any act or omission which did not constitute a
criminal offence under national or international law at the time
when it was committed. No shall a heavier penalty be imposed
than the one that was applicable at the time the criminal offence
was committed.

2. This Article shall not prejudice the trial and punish-
ment of any person for any act or omission which at the time when
it was committed, was criminal according to the general principles
of law recognised by civilised nations.

Article 8

1. Everyone has the right to respect for his private and
family life, his home and his correspondence.

2. There shall be no interference by a public authority
with the exercise of this right except such as is in accordance

or of any criminal charge against him, everyone is entitled to a fair and public hearing within a reasonable time by an independent and impartial tribunal established by law. Judgment shall be pronounced publicly but the press and public may be excluded from all or part of the trial in the interest or morals, public order or national security in a democratic society, where the interests of juveniles or the protection of the private life of the parties so require, or to the extent strictly necessary in the opinion of the court in special circumstances where publicity would prejudice the interests of justice.

2. Everyone charged with a criminal offence shall be presumed innocent until proved guilty according to law.

3. Everyone charged with a criminal offence has the following minimum rights:

(a) to be informed promptly, in a language which he understands and in detail, of the nature and cause of the accusation against him;

(b) to have adequate time and facilities for the preparation of his defence;

(c) to defend himself in person or through legal assistant of his own choosing or, if he has not sufficient means to pay for legal assistance, to be given it free when the interests of justice so require;

with the law and is necessary in a democratic society in the interests of national security, public safety or the economic well-being of the country, for the prevention of disorder or crime, for the protection of health or morals, or for the protection of the rights and freedoms of others.

Article 9

1. Everyone has the right to freedom of thought, conscience and religion; this right includes freedom to change his religion or belief and freedom, either alone or in community with others and in public or private, to manifest his religion or belief, in worship, teaching, practice and observance.

2. Freedom to manifest one's religion or beliefs shall be subject only to such limitations as are prescribed by law and are necessary in a democratic society in the interests of public safety, for the protection of public order, health or morals, or for the protection of the rights and freedoms of others.

Article 10

1. Everyone has the right to freedom of expression. This right shall include freedom to hold opinions and to receive and impart information and ideas without interference by public authority and regardless of frontiers. This Article shall not

prevent States from requiring the licensing of broadcasting, television or cinema enterprises.

2. The exercise of these freedoms, since it carries with it duties and responsibilities, may be subject to such formalistic conditions, restrictions or penalties as are prescribed by law and are necessary in a democratic society, in the interests of national security, territorial integrity or public safety, for the prevention of disorder or crime, for the protection of health or morals, for the protection of the reputation or rights of others, for preventing the disclosure of information received in confidence, or for maintaining the authority and impartiality of the judiciary.

Article 11

1. Everyone has the right to freedom of peaceful assembly and to freedom of association with others, including the right to form and to join trade unions for the protection of his interests.

2. No restrictions shall be placed on the exercise of these rights other than such as are prescribed by law and are necessary in a democratic society in the interests of national security or public safety, for the prevention of disorder or crime, for the protection of health or morals or for the protection of the rights and freedoms of others. This Article

shall not prevent the imposition of lawful restrictions on the exercise of these rights by members of the armed forces, of the police or of the administration of the State.

Article 12

Men and woman of marriageable age have the right to marry and to found a family, according to the national laws governing the exercise of this right.

Article 13

Everyone whose rights and freedoms as set forth in this Convention are violated shall have an effective remedy before a national authority notwithstanding that the violation has been committed by persons acting in an official capacity.

Article 14

The enjoyment of the rights and freedoms set forth in this Convention shall be secured without discrimination on any ground such as sex, race, colour, language, religion, political or other opinion, national or social origin, association with a national minority, property, birth or other status.

Article 15

1. In time of war or other public emergency threatening

the life of the nation any High Contracting Party may take measures derogating from its obligations under this Convention to the extent strictly required by the exigencies of the situation, provided that such measures are not inconsistent with its other obligations under international law.

2. No derogation from Article 2, except in respect of death resulting lawful acts of war, or from Article 3, 4 (paragraph 1) and 7 shall be made under this provision.

3. Any High Contracting Party availing itself of this right of derogation shall keep the Secretary General of the Council of Europe fully informed of the measures which it has taken and the reasons therefor. It shall also inform the Secretary General of the Council of Europe when such measures have ceased to operate and the provisions of the Convention are again being fully executed.

Article 16

Nothing in Article 10, 11 and 14 shall be regarded as preventing the High Contracting Parties from imposing -
restrictions on the political activity of aliens.

Article 17

Nothing in this Convention may be interpreted as implying for any State, group or person any right to engage in any activity

or perform any act aimed at the destruction of any of the rights the life of the nation any High Contracting Party may take measures derogating from its obligations under this Convention to the extent strictly required by the exigencies of the situation, provided that such measures are not inconsistent with its other obligations under international law.

2. No derogation from Article 2, except in respect of deaths resulting from lawful acts of war, or from Articles 3, 4 (paragraph 1) and 7 shall be made under this provision.

3. Any High Contracting Party availing itself of this right of derogation shall keep the Secretary General of the Council of Europe fully informed of the measures which it has taken and the reasons therefor. It shall also inform the Secretary General of the Council of Europe when such measures have ceased to operate and the provisions of the Convention are again being fully executed.

Article 16

Nothing in Articles 10, 11 and 14 shall be regarded as preventing the High Contracting Parties from imposing restrictions on the political activity of aliens.

Article 17

Nothing in this Convention may be interpreted as implying

for any State, group or person any right to engage in any activity or perform any act aimed at the destruction of any of the rights and freedoms set forth herein or at their limitation to a greater extent than is provided for in the Convention.

Article 18

The restrictions permitted under this Convention to the said rights and freedoms shall not be applied for any purpose other than those for which they have been prescribed.

SECTION II

Article 19

To ensure the observance of the engagements undertaken by the High Contracting Parties in the present Convention, there shall be set up:

1. A European Commission of Human Rights hereinafter referred to as "the Commission";
2. A European Court of Human Rights, hereinafter referred to as "the Court".

SECTION III

Article 20

The Commission shall consist of a number of members equal

to that of the High Contracting Parties. No two members of the Commission may be nationals of the same State.

Article 21

1. The members of the Commission shall be elected by the Committee of Ministers by an absolute majority of votes, from a list of names drawn up by the Bureau of the Consultative Assembly; each group of the Representatives of the High Contracting Parties in the Consultative Assembly shall put forward three candidates, of whom two at least shall be its nationals.

2. As far as applicable, the same procedure shall be followed to complete the Commission in the event of other States subsequent becoming Parties to this Convention, and in filling casual vacancy.

Article 22

1. The members of the Commission shall be elected for a period of six years. They may be re-elected. However, of the members elected at the first election, the terms of seven members shall expire at the end of three years.

2. The member whose terms are to expire at the end of the initial period of three years shall be chosen by lot by the Secretary General of the Council of Europe immediately after the first election has been completed.

3. A member of the Commission elected to replace a member whose term of office has not expired shall hold office for the remainder of his predecessor's term.

4. The members of the Commission shall hold office until replaced. After having been replaced, they shall continue to deal with such cases as they already have under consideration.

Article 23

The members of the Commission shall sit on the Commission in their individual capacity.

Article 24

Any High Contracting Party may refer to the Commission, through the Secretary General of the Council of Europe, any alleged breach of the provisions of the Convention by another High Contracting Party.

Article 25

1. The Commission may receive petitions addressed to the Secretary General of the Council of Europe from any person, non-governmental organization or group of individuals claiming to be the victim of a violation by one of the High Contracting Parties of the rights set forth in this Convention, provided that the

High Contracting Party against which the complaint has been lodge has declared that it recognises the competence of the Commission to receive such petitions. Those of the High Contracting Parties who have made such a declaration undertake not to hinder in any way the effective exercise of this right.

2. Such declarations may be made for a specific period.

3. The declarations shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe who shall transmit copies there to the High Contracting Parties and publish them.

4. The Commission shall only exercise the powers provided for in this Article when at least six High Contracting Parties are bound by declarations made in accordance with the preceding paragraphs.

Article 26

The Commission may only deal with the matter after all domestic remedies have been exhausted, according to the generally recognised rules of international law, and within a period of six months from the date on which the final decision was taken.

Article 27

1. The Commission shall not deal with any petition submit under Article 25 which

(a) is anonymous, or

(b) is substantially the same as a matter which has already been examined by the Commission or has already been submitted to another procedure of international investigation or settlement and if it contains no relevant new information.

2. The Commission shall consider inadmissible any petition submitted under Article 25 which it considers incompatible with the provisions of the present Convention, manifestly ill-founded or an abuse of the right of petition.

3. The Commission shall reject any petition referred to it which it considers inadmissible under Article 26.

Article 28

In the event of the Commission accepting a petition referred to it:

(a) it shall, with a view to ascertaining the facts, undertake together with the representatives of the parties an examination of the petition and, if need be, an investigation, for the effective conduct of which the States concerned shall furnish all necessary facilities, after an exchange of view the Commission;

(b) it shall place itself at the disposal of the parties concerned with a view to securing a friendly settlement of the matter on the basis of respect for Human Rights as defined in the Convention.

Article 29

1. The Commission shall perform the functions set out in Article 28 by means of a Sub-Commission consisting of seven members of the Commission.

2. Each of the parties concerned may appoint as members of this Sub-Commission a person of its choice.

3. The remaining members shall be chosen by lot in accordance with arrangements prescribed in the Rules of Procedure of the Commission.

Article 30

If the Sub-Commission succeeds in effecting a friendly settlement in accordance with Article 28, it shall draw up a Report which shall be sent to the States concerned, to the Committee of Ministers and to the Secretary General of the Council of Europe for publication. This Report shall be confined to a brief statement of the facts and of the solution reached.

Article 31

1. If a solution is not reached, the Commission shall draw up a Report on the facts and State its opinion as to whether the facts found disclose a breach by the State concerned of its obligations under the Convention. The opinions of all the members

of the Commission on this point may be stated in the Report.

2. The Report shall be transmitted to the Committee of Ministers. It shall also be transmitted to the States concerned who shall not be at liberty to publish it.

3. In transmitting the Report to the Committee of Minister the Commission may make such proposals as it thinks fit.

Article 32

1. If the question is not referred to the Court in accordance with Article 48 of this Convention within a period of three months from the date of the transmission of the Report to the Committee of Ministers, the Committee of Ministers shall decide a majority of two-thirds of the members entitled to sit on the Committee whether there has been a violation of the Convention.

2. In the affirmative case the Committee of Ministers shall prescribe a period during which the Contracting Party concerned must take the measures required by the decision of the Committee of Ministers.

3. If the High Contracting Party concerned has not taken satisfactory measures within the prescribed period, the Committee of Ministers shall decide by the majority provided for in - paragraph 1 above what effect shall be given to its original

decision and shall publish the Report.

4. The High Contracting Parties undertake to regard as binding on them any decision which the Committee of Ministers may take in application of the preceding paragraphs.

Article 33

The Commission shall meet in camera

Article 34

The Commission shall take its decisions by a majority of the members present and voting; the Sub-Commission shall take its decisions by a majority of its members.

Article 35

The Commission shall meet as the circumstances require. The meetings shall be convened by the Secretary General of the Council of Europe.

Article 36

The Commission shall draw up its own rules of procedure.

Article 37

The secretariat of the Commission shall be provided by the Secretary General of the Council of Europe.

SECTION IV

Article 38

The European Court of Human Rights shall consist of a number of judges equal to that of the Members of the Council of Europe. No two judges may be nationals of the same State.

Article 39

1. The members of the Court shall be elected by the Consultative Assembly by a majority of the votes cast from a list of persons nominated by the Members of the Council of Europe; each Member shall nominate three candidates, of whom two at least shall be its nationals.

2. As far as applicable, the same procedure shall be followed to complete the Court in the event of the admission of new Members of the Council of Europe, and in filling casual vacancies.

3. The candidates shall be of high moral character and must either possess the qualifications required for appointment to high judicial office or be jurisconsults of recognised competence.

Article 40

1. The members of the Court shall be elected for a period

Enc.

of nine years. They may be re-elected. However, of the members elected at the first election the terms of four members shall expire at the end of three years, and the terms of four more members shall expire at the end of six years.

2. The members whose terms are to expire at the end of the initial periods of three and six years shall be chosen by lot by the Secretary General immediately after the first election has been completed.

3. A member of the Court elected to replace a member whose term of office has not expired shall hold office for the remainder of his predecessor's term.

4. The members of the Court shall hold office until replaced. After having been replaced, they shall continue to deal with such cases as they already have under consideration.

Article 41

The Court shall elect its President and Vice-President for a period of three years. They may be re-elected.

Article 42

The members of the Court shall receive for each day of duty a compensation to be determined by the Committee of Ministers.

190.

Article 43

For the consideration of each case brought before it the Court shall consist of a Chamber composed of seven judges. There shall sit as an ex officio member of the Chamber the judge who is a national of any State party concerned, or, if there is none, a person of its choice who shall sit in the capacity of judge; the names of the other judges shall be chosen by lot by the President before the opening of the case.

Article 44

Only the High Contracting Parties and the Commission shall have the Right to bring a case before the Court.

Article 45

The jurisdiction of the Court shall extend to all cases concerning the interpretation and application of the present Convention which the High Contracting Parties or the Commission shall refer to it in accordance with Article 48.

Article 46

1. Any of the High Contracting Parties may at any time declare that it recognises as compulsory ipso facto and without

special agreement the jurisdiction of the Court in all matters concerning the interpretation and application of the present Convention.

2. The declarations referred to above may be made unconditionally or on condition of reciprocity on the part of several or certain other High Contracting Parties or for a specified period.

3. These declarations shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe who shall transmit copies thereof to the High Contracting Parties.

Article 47

The Court may only deal with a case after the Commission has acknowledged the failure of efforts for a friendly settlement and within the period of three months provided for in Article 32.

Article 48

The following may bring a case before the Court, provided that the High Contracting Party concerned, if there is only one, or the High Contracting Parties concerned, if there is more than one, are subject to the compulsory jurisdiction of the Court or, failing that, with the consent of the High Contracting Party concerned, if there is only one, or of the High Contracting Parties concerned if there is more than one;

- (a) the Commission;
- (b) a High Contracting Party whose national is alleged to be a victim;
- (c) a High Contracting Party which referred the case to the Commission;
- (d) a High Contracting Party against which the complaint has been lodged.

Article 49

In the event of dispute as to whether the Court has jurisdiction. The matter shall be settled by the decision of the Court.

Article 50

If the Court finds that a decision or a measure taken by a legal authority or any other authority of a High Contracting Party, is completely or partially in conflict with the obligations arising from the present Convention, and if the internal law of the said Party allows only partial reparation to be made for the consequences of this decision or measure, the decision of the Court shall, if necessary, afford just satisfaction to the injured party.

Article 51

1. Reasons shall be given for the judgement of the Court.

2. If the judgement does not represent in whole or in part the unanimous opinion of the judges, any judge shall be entitled to deliver a separate opinion.

Article 52

The judgement of the Court shall be final.

Article 53

The High Contracting Parties undertake to abide by the decision of the Court in any case to which they are parties.

Article 54

The judgement of the Court shall be transmitted to the Committee of Ministers which shall supervise its execution.

Article 55

The Court shall draw up its own rules and shall determine its own procedure.

Article 56

1. The first election of the members of the Court shall take place after the declarations by the High Contracting Parties mentioned in Article 46 have reached a total of eight.

2. No case can be brought before the Court before this election.

SECTION V

Article 57

On receipt of a request from the Secretary General of the Council of Europe any High Contracting Party shall furnish an explanation of the manner in which its internal law ensures the effective implementation of any of the provisions of this Convention.

Article 58

The expenses of the Commission and the Court shall be borne by the Council of Europe.

Article 59

The members of the Commission and of the Court shall be entitled, during the discharge of their functions, to the privileges and immunities provided for in Article 40 of the Statute of the Council of Europe and in the agreements made thereunder.

Article 60

Nothing in this Convention shall be construed as limiting

or derogating from any of the human rights and fundamental freedoms which may be ensured under the laws of any High - Contracting Party or under any other agreement to which it is a Party.

Article 61

Nothing in this Convention shall prejudice the powers conferred on the Committee of Ministers by the Statute of the Council of Europe.

Article 62

The High Contracting Parties agree that, except by special agreement, they will not avail themselves of treaties, conventions or declarations in force between them for the purpose of submitting, by way of petition, a dispute arising out of the interpretation or application of this Convention to a means of settlement other than those provided for in this Convention.

Article 63

1. Any State may at the time of its ratification or at any time thereafter declare by notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe that the present Convention shall extend to all or any of the territories for whose international relations it is responsible.

2. The Convention shall extend to the territory or territories named in the notification as from the thirtieth day after the receipt of this notification by the Secretary-General of the Council of Europe.

3. The provisions of this Convention shall be applied in such territories with due regard, however, to local requirements.

4. Any State which has made a declaration in accordance with paragraph 1 of this Article may at any time thereafter declare on behalf of one or more of the territories to which the declaration relates that it accepts the competence of the Commission to receive petitions from individuals, non-governmental organizations or groups of individuals in accordance with Article 25 of the present Convention.

Article 64

1. Any State may when signing this Convention or when depositing its instrument of ratification, make a reservation in respect of any particular provision of the Convention to the extent that any law then in force in its territory is not in conformity with the provision. Reservations of a general character shall not be permitted under this Article.

2. Any reservation made under this Article shall contain a brief statement of the law concerned.

Article 65

1. A High Contracting Party may denounce the present Convention only after the expiry of five years from the date on which it became a Party to it and after six months' notice contained in a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe, who shall inform the other High Contracting Parties.

2. Such a denunciation shall not have the effect of releasing the High Contracting Party concerned from its obligations under this Convention in respect of any act which, being capable of constituting a violation of such obligations, may have been performed by it before the date at which the denunciation became effective.

3. Any High Contracting Party which shall cease to be a Member of the Council of Europe shall cease to be a Party to this Convention under the same conditions.

4. The Convention may be denounced in accordance with the provisions of the preceding paragraphs in respect of any territory to which it has been declared to extend under the terms of Article 63.

Article 66

1. This Convention shall be open to the signature of the Members of the Council of Europe. It shall be ratified.

Ratifications shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

2. The present Convention shall come into force after the deposit of ten instruments of ratification.

3. As regards any signatory ratifying subsequently, the Convention shall come into force at the date of the deposit of its instrument of ratification.

4. The Secretary General of the Council of Europe shall notify all the Members of the Council of Europe of the entry into force of the Convention, the names of the High Contracting Parties who have ratified it, and the deposit of all instruments of ratification which may be effected subsequently.

DONE at Rome this 4th day of November, 1950 in English and French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall remain deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General shall transmit certified copies to each of the signatories.

ประวัติการศึกษา

นายกุลพล พลวัน เข้าศึกษาที่แผนกวิชานิติศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๕ ได้รับปริญญานิติศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยม) เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๘ ได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทยจากสำนักอบรมกฎหมายเนติบัณฑิตยสภา เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๓ ปัจจุบันรับราชการอยู่ที่สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง

